

Dipl. inž. Anton Deankovič (1923–2013)

Rodil se je leta 1923 v dalmatinskem Kaštel Stafi-
liču. Po medvojni udeležbi v partizanih je leta 1951
diplomiral na gozdarski fakulteti v Zagrebu in takoj
so ga napotili v Bohinjsko Bistrico na tamkajšnjo
gozdno upravo. Nadomestil je smrtno ponesrečeno
pomočnico upravitelja, mlado gozdarsko inženirko
Tosko Ravnik.

Študiozen in skromen je po desetih letih napre-
doval do referenta za gojenje gozdov na GG Bled.
Kmalu se je usodno zapletel z vodilno strukturo
GG-ja zaradi izjave, da je gozdarska stroka pripomo-
gla h katastrofalnemu snegolomu v zimi 1961/62. V
tistem času je bila to nevarna izjava. Tajna policija je
samo iskala take primere in takoj predlagala kazenski
postopek. Proti Deankoviču se je na GG-ju sprožil
pravi vihar. Verjetno se je zato kmalu prijavil na
razpis za gozdarskega strokovnjaka v FAO. Dobil
je službo v Alžiru, kjer je delal osem let. Nato se je
vrnil v Bohinj na mesto vodje priprave dela v enoti
Notranji Bohinj. Po dvanajstih letih se je leta 1983
upokojil. Vrnil se je v svoj rodni kraj. Na domačem
zapušenem pašniku je sadil sadno drevje ter prou-
čeval metode pogozdovanja dalmatinskega krasa. V
Bohinj se je redno vračal in obiskoval stare prijatelje
do zadnjih dni leta 2013, ko se je poslovil za vedno.

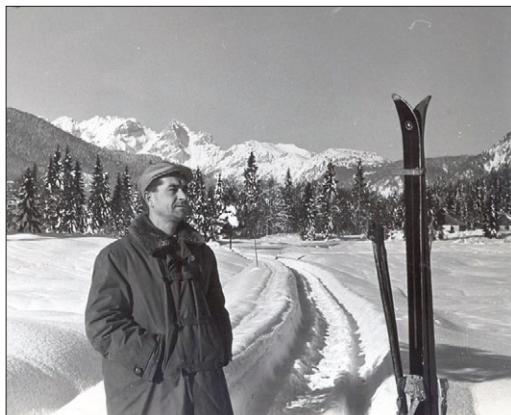
V času službovanja je bil strokovno zelo delaven.
Na Komni je organiziral poskusno obnovo v prvi
svetovni vojni uničenega macesnovega gozda, pri-
pravil je elaborat za obnovo zapušenega pašnika
Velika trata na Jelovici na razpis Jugoslovanskega
savetodavnega centra. Ni pozabil na škodo zaradi
snegolomov, saj je bil prepričan, da je vzrok v premalo

intenzivnem redčenju mladih smrekovih sestojev. O
tej temi je pripravil seminar za gozdarje v Soteski.

O njegovem študijskem delu v Bohinju ostaja
zapisana sled v arhivskem gradivu GG Bled. To sta
Elaborat za intenzivni nasad Velika trata na Rovtarici
in študija Snegolomi in vetrolomi v gozdovih Julijskih
Alp. Druga študija predstavlja teoretske osnove za
redčenje v mladih enodobnih smrekovih gozdovih
na Pokljuki in Jelovici. Posledica velikopovršinskega
gospodarjenja v preteklosti je tudi slabša stojnost
sestojev. Deankovič je predlagal ukrepe, s katerimi
bi omejil škodo zaradi snega in vetra. V njegovem
času so bili to državni gozdovi, zdaj so v lasti lju-
bljanske nadškofije. Raziskavo je začel z energijsko
slojevitostjo smrekove krošnje. Matematični model
vpadnih sončnih žarkov in posledica sence sta pod-
lagi za nadaljnje ugotavljanje vzrokov za pregoste
sestoje, ki jih je podiral sneg, oziroma preredke, ki
so bili žrtve orkanskih vetrov. Iskal je optimalne
višine krošenj in optimalno število dreves na enoto
površine. Z diagrami in fotografijami je utemeljeval
svoja stališča. Zadnji izvod študije z dopolnili iz
leta 2006 je v Bohinju. To je bilo gotovo njegovo
najpomembnejše strokovno delo.

Prispevek sem napisal na pobudo kolega Bud-
koviča kot spomin na začetek moje službene poti,
na katero je zelo pozitivno vplival Tonči Deankovič.
Lahko bi zatrdil, da je bil v tistem času moj edini
strokovni mentor.

Ivan Veber

Slika 1: Deankovič na Mežakli, 17.1.1961 (foto: arhiv)

Slika 2: Velika trata, maj 1963, Deankovič in revirni
gozdar Šmid (foto: arhiv)